Meruňky Donbasu / Morele Donbasu
Autor: Anna Kłosek
Výstavní soubor za 1. ročník
Vedoucí: Roman Vondrouš
Oponent: Neuveden
Inventární číslo:
Rok: 2025

Meruňky Donbasu je cyklus fotografií inspirovaný názvem sbírky poezie ukrajinské básnířky Ľubov Jakymčuk. V jejích poeziích se meruňky – stromy běžně rostoucí v Donbasu – stávají metaforou ztraceného domova a každodennosti před válkou.

Název cyklu má upoutat pozornost diváka na kontrast mezi někdejší, rozpoznatelnou identitou tohoto regionu a jeho současným, dramatickým obrazem. Donbas, dříve vnímaný jako kraj všudypřítomných meruněk, je dnes spojován především s válkou, strachem a ničením. Meruňky, které kdysi symbolizovaly život, jsou dnes němými svědky násilí, okupace a hromadné destrukce.

Fotografie tvořící tento cyklus zobrazují krajiny, lidi a prostory poznamenané válečným traumatem. Snažím se najít stopy toho, co bylo nenávratně ztraceno… Je to také úvaha o křehkosti všeho, co se kdysi zdálo být trvalé.
Meruňky Donbasu jsou příběhem o místě, které přestalo být tím, čím bylo, a o paměti, která – podobně jako meruňky – dokáže přetrvat navzdory katastrofě.

Morele Donbasu - nazwa cyklu fotografii inspirowana jest tomem poezji ukraińskiej poetki Lubow Jakymczuk. W jej wierszach morele – drzewa powszechnie rosnące w Donbasie – stają się metaforą utraconego domu i codzienności sprzed wojny.

Tytuł cyklu ma zwrócić uwagę odbiorcy na kontrast między dawną, rozpoznawalną tożsamością tego regionu a jego współczesnym, dramatycznym obrazem. Donbas, niegdyś postrzegany jako kraina wszechobecnych moreli, dziś kojarzy się przede wszystkim z wojną, strachem i zniszczeniem. Morele, które kiedyś symbolizowały życie, teraz są niemymi świadkami przemocy, okupacji i masowej destrukcji. Fotografie składające się na cykl przedstawiają pejzaże, ludzi i przestrzenie naznaczone wojenną traumą. Próbuję dopatrzeć się śladów tego, co zostało bezpowrotnie utracone....
Jest to też refleksja nad kruchością wszystkiego, co kiedyś wydawało się trwałe. Morele Donbasu to opowieść o miejscu, które przestało być tym, czym było, i o pamięci, która – niczym morele – potrafi trwać mimo kataklizmu.